

Statsforvalteren i Agder

Vår dato:

31.01.2025

Vår ref.:

2024/8845

Deres dato:

Deres ref.:

FARSUND KOMMUNE

Postboks 100
4552 FARSUND

Saksbehandler, innvalgstelefon

Malin Lorentzen-Lund, 38 17 62 57

Farsund kommune. Statsforvalterens behandling av klage over detaljreguleringsplan for del av gnr. 212 bnr. 1, 14 og 38 – Sørstranda, Langøy Midtre, planID 04412

Vi viser til kommunens oversendelse av saken 10.09.2024.

Statsforvalteren opprettholder kommunens vedtak.

Sakens bakgrunn

Spiss Arkitektur & Plan AS (nå LY arkitekter) fremmet på vegne av eierne av gnr. 212 bnr. 1, Gunhild Theodorsen Moltubak, Ingvild Theodorsen Dahl og Sigrid Theodorsen Langøy, forslag om detaljreguleringsplan for del av gnr. 212 bnr. 1, 14 og 38 – Sørstranda, Langøy Midtre. Formålet med planen er å regulere allerede oppførte/utførte brygger, turvei og terrengarbeider. Disse tiltakene har kommunen tidligere gitt tillatelse og dispensasjon fra byggeforbudet i plan- og bygningsloven (pbl.) § 1-8 og flere punkter i gjeldende reguleringsplan for, men Statsforvalteren (da Fylkesmannen) opphevet den 04.07.2019 kommunens vedtak. Planen tilrettelegger i tillegg til disse tiltakene, også for oppføring av fire sjøboder, badehus/gapahuk, ferdigstillelse av badeplass samt bruksendring av sjøbod (godkjent for overnatting) til fritidsbolig. Området er regulert gjennom reguleringsplan for Langøy, vedtatt 1993, «(Langøyplanen)». Aktuelle arealer er der regulert til fellesområde med underformål felles båthavn/brygge, FHm7, 8 og 9.

Det ble meldt oppstart av detaljreguleringsplanen 06.10.2022 med høringsfrist den 07.11.2022. Planen lå ute til høring og offentlig ettersyn i perioden 28.08.2023 til 09.10.2023. I høringsprosessen kom det inn totalt åtte innspill fra statlige og regionale instanser, naboer og andre berørte.

Farsund kommunestyre vedtok reguleringsplanen den 07.03.2024, med 27 mot 2 stemmer, med diverse endringer som vi ikke finner det nødvendig å gjengi her. Vedtaket ble oversendt partene i brev av 26.03.2024.

E-postadresse:
sfagpost@statsforvalteren.no
Sikker melding:
www.statsforvalteren.no/melding

Postadresse:
Postboks 504,
4804 Arendal

Besøksadresse:
Fløyveien 14, Arendal

Telefon: 37 01 75 00
www.statsforvalteren.no/agder
Org.nr. 974 762 994

Advokat Frank Johansen påklaget reguleringsvedtaket på vegne av Roar og Fritz Aanensen i brev datert 12.04.2024 og 16.04.2024. Førstnevnte klage gjaldt kun regulert turvei, pkt. 4.1 i reguleringsplanen. Sistnevnte klage gjaldt øvrige deler av planen. Vi viser til klagen i sin helhet.

Utvalg for teknisk behandlet klagen i møte den 27.08.2024 og vedtok enstemmig å ikke ta klagen til følge. Saken ble så oversendt til Statsforvalteren i Agder for behandling.

Statsforvalteren forutsetter at partene er kjent med sakens dokumenter, og gir derfor ikke ytterligere saksreferat. Vi viser til sakens dokumenter.

Statsforvalterens vurdering

Klagen behandles i medhold av plan- og bygningsloven (pbl.) av 2008 § 12-12 tredje ledd, jf. § 1-9, samt delegasjon av avgjørelsesmyndighet fra Miljøverndepartementet, jf. rundskriv T-2/09. Statsforvalteren kan prøve alle sider av saken, og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 34 andre ledd.

Saken anses forsvarlig opplyst, jf. fvl. § 17 første ledd og vi finner derfor å kunne avgjøre den på grunnlag av de opplysningene som foreligger. Vi finner det ikke nødvendig å foreta befarings, da de faktiske forholdene er forsvarlig belyst gjennom kart, bilder, illustrasjoner og flyfoto.

Vi bemerker innledningsvis at Statsforvalteren har begrenset myndighet til å gjøre endringer i en reguleringsplan som er påklaget. Vi kan ikke selv endre planen, men vi kan i spesielle tilfeller forsøke å få kommunen til selv å velge en annen løsning. Vi kommer nærmere tilbake til dette under vurderingen av anførselene knyttet til planens innhold.

Vi påpeker i denne sammenheng også at reguleringsvedtak er en type skjønnsmessig vedtak hvor det skal legges stor vekt på hensyn til det kommunale selvstyret, jf. fvl. § 34 annet ledd.

Klagen

På bakgrunn av opplysningene i saken legger vi til grunn at Roar og Fritz Aanensen har klagerett, og at klagen er fremsatt innenfor klagefristen, jf. fvl. §§ 28 og 29.

Det er som nevnt fremsatt to separate klager i saken. Den ene gjelder kun regulert turvei, mens den andre gjelder øvrige deler i planen.

Klagen over regulert turvei går i korte trekk på at det er regulert inn en sti over klagers eiendom, som klager mener må tas ut av planen, evt. må traséen endres. Klagen over øvrige deler av planen går på at en rekke av tiltakene planen åpner for allerede er utført, og at kommunen har tatt feil utgangspunkt ved vurdering av saken. Klager mener videre at planen på flere punkter er i strid med overordnet områdeplan. En del av merknadene går også på at kommunen ikke har tatt hensyn til daværende Fylkesmannens vedtak fra 2019. Tiltak planen åpner for anføres også å medføre sterk privatisering. Vi viser til klagen i sin helhet samt vurderingene under.

Saksbehandlingen

Vi vurderer i det følgende anførselene i klagen som er knyttet til saksbehandlingen.

Forholdet til overordnet plan

Deler av planen, både hva gjelder arealformål og bestemmelser, anføres å ikke være i samsvar med overordnet plan. Kommunen har i saksfremstillingen vist til at «*Administrasjonen mener, tilsvarende som Agder fylkeskommune skriver i siste innspill, at planforslaget i hovedtrekk og i tilstrekkelig grad er i*

overensstemmelse med gjeldene reguleringsplan.» Det er videre vist til at planforslaget oppfyller plankravet i «Langøyplanen», som fungerer som en områdeplan for Langøy med krav om videre detaljregulering.

Det følger av pbl. § 12-3 tredje ledd at innholdet i private forslag til reguleringsplan skal følge opp hovedtrekk og rammer i godkjent arealdel til kommuneplan eller områderegulering.

Planområdet er i kommuneplanen skravert med hensynssone H910 – sone hvor gjeldende reguleringsplan fortsatt skal gjelde uendret. I Langøyplanen er arealene langs sjøen regulert til fellesområder etter pbl. 1985 § 25 nr. 7, merket som område FHm7, 8 og 9. Av tegnforklaringen fremgår det at dette er fellesområder for felles båthavn/brygge. Av bestemmelsene § 10 pkt. 10.1 fremgår at det er tillatt å oppføre brygge innenfor dette formålet samt felles naust/sjøbu til oppbevaring av redskap/utstyr. Det er videre gitt bestemmelser knyttet til utforming, og det heter at *«plassering av brygger naust og fortøyningsanordninger i sjøen skal framgå av bebyggelsesplan i tilknytning til byggeområdene»*. Arealformålet fellesområder er ikke videreført som eget arealformål i gjeldende plan- og bygningslov, men det fremgår av reguleringsplanveilederen¹ at fellesområde kan høre under flere arealformål, og at uteoppholdsarealer som skal være felles for flere eiendommer ligger under bebyggelse og anlegg, men kan også være del av grønnstruktur. I detaljreguleringsplanen her er deler av området som skal brukes til uthus/naust/badeplass gitt hovedformål bebyggelse og anlegg. Arealene for badeplass ligger under hovedformål grønnstruktur.

De bakenforliggende arealene er i Langøyplanen regulert til byggeområder for hytter, jf. pbl. 1985 § 25 nr. 1, og til spesialområde med underformål friluftsområde, jf. pbl. 1985 § 25 nr. 6. I detaljreguleringsplanen er disse arealene regulert til bebyggelse, jf. § 12-7 andre ledd nr. 1, og til grønnstruktur, jf. pbl. § 12-5 nr. 3 og landbruks-, natur- og friluftsmål (LNF-formål), jf. § 12-5 nr. 5.

Statsforvalteren er enig med kommunen i at reguleringsplanen i all hovedsak følger opp gjeldende områderegulering hva gjelder valg av arealformål.

Klager anfører at det for regulererte sjøboder i planen åpnes for mer bruk enn kun til redskap/utstyr, slik overordnet plan bestemmer at bruken skal være. Bestemmelsene åpner for relativt store sjøboder med BYA inntil 16 m² og mønehøyde på 3,7 m over ferdig gulv samt platting på inntil 6 m². Fylkeskommunen har i uttalelse til offentlig ettersyn bedt kommunen vurdere om dette er i tråd med formålet om at sjøbodene skal tjene til oppbevaring av redskap og utstyr. Statsforvalteren er enig med klager i at sjøbodene med sin størrelse og platting kan fremstå å åpne for mer enn bruk bare til redskap og utstyr. Vi ser likevel at det fremgår uttrykkelig av reguleringsbestemmelsene pkt. 3.3 tredje avsnitt at sjøboder skal anvendes som lager. I saksfremstillingen til reguleringsvedtaket er det også henvist til at størrelsen er i samsvar med det som er vanlig i nyere reguleringsplaner på Langøy, og at formålet med plattingen er å sikre trygg og god adkomst. Ut fra dette kan vi vanskelig anse planen for å være «i strid» med overordnet plan på dette punkt.

Klager anfører videre at overordnet plan ikke åpner for gapahuk (badeplass). Det samme anføres om badeplass. Statsforvalteren er enig med klager i at hverken gapahuk eller badeplass er spesifikt nevnt i overordnet plan. Etter bestemmelsene er det kun båthavn/brygge/felles naust som kan tillates i området. Likevel må gapahuk med funksjon som badeplass samt badeplass anses for ikke å ligge spesielt fjernt fra de tiltakene bestemmelsene åpner for. Uansett er det slik at det fremgår av lovforarbeidene at konsekvensen ved at en reguleringsplan avviker fra overordnet plan, kan være at

¹ Veileder om reguleringsplaner av 20.09.2022, utgitt av Kommunal- og distriktsdepartementet, pkt. 7.4

det må foretas en konsekvensutredning etter reglene i § 4-2 andre ledd. Dette vil være tilfelle der planen avviker på en måte som gjør at konsekvensene antas å bli *vesentlige*.² Med andre ord gjelder det ikke et direkte forbud mot at en reguleringsplan ikke i sin helhet samsvarer med overordnet plan. Nærmere regler om konsekvensutredning er gitt i konsekvensutredningsforskriften (kuf.) kapittel 2, jf. pbl. § 4-2 tredje ledd. Detaljreguleringsplanen her er ikke omfattet av kuf. § 6 første ledd bokstav b, som gjelder planer og tiltak som alltid skal konsekvensutredes. Vi ser heller ikke at den er omfattet av kuf. § 8 første ledd bokstav a jf. vedlegg II til kuf. og kuf. § 10. Det betyr at selv om planen ikke på ethvert punkt fullt ut samsvarer med overordnet plan, gjelder det ikke et krav om konsekvensutredning i dette tilfellet.

Sakens opplysning og kommunestyrets begrunnelse av reguleringsvedtaket

Selv om det ikke gjelder krav om konsekvensutredning, gjelder de vanlige kravene til sakens opplysning i fvl. § 17, og i tillegg gjelder kravene til begrunnelse av enkeltvedtak i fvl. §§ 24 og 25. Vi legger til grunn at begrunnelseskravet er skjerpet i tilfeller der forvaltningen velger et annet alternativ enn det som følger av fagutredninger.³

Vi ser i denne saken ikke at det er holdepunkter for at saken var for dårlig opplyst på tidspunktet for kommunestyrets reguleringsvedtak. Både relevante fagmyndigheter og klager i saken her hadde fått uttale seg til planforslaget, og det fremkommer ikke at det har skjedd endringer etter disse uttalelsene som tilsier at saken ikke lenger var tilstrekkelig opplyst til at kommunestyret kunne vedta planen.

Klagen kan også forstås slik at de planmessige valgene kommunestyret tok ikke var tilstrekkelig begrunnet, når disse ikke i sin helhet samsvarer med overordnet plan. Det er i klagen også konkret henvist til at både Fylkeskommunen og Statsforvalteren ga faglig råd om å ta ut BUN3, uten at dette ble gjort. Bakgrunnen for rådet var at passasjen mellom denne sjøboden og sjøen er trang og vil kunne oppleves som svært privatisert, og dermed kunne hindre allmenn tilgjengelighet langs sjøen.

Kommunen har i saksfremstillingen til reguleringsvedtaket henvist til at offentlig turvei forbi BUN3 er regulert med to meters bredde samt skulder på hver side, slik at faktisk bredde blir tre meter. Det er ellers vist til at tilsvarende passasjer i andre felles havner er betydelig smalere. Kommunen påpeker i tillegg at det foreslås endring i bestemmelsene pkt. 3.3 som sikrer at plasseringen av BUN1-3 og BBS1 er bindende. Denne endringen ble vedtatt av kommunestyret.

Etter Statsforvalterens syn er begrunnelsen for hvorfor man, til tross for de faglige rådene fra sektormyndighetene i saken, har valgt å ikke ta ut BUN3, noe svak. Det mangler også en vektning av forslagsstillers ønske om denne sjøboden opp mot interessene allmennheten har i bruk av området. Ut fra det som fremgår av saksfremstillingen forstår vi likevel kommunen slik at den ikke anser BUN3 for i vesentlig grad å privatisere området, særlig dersom man gjennom endring av bestemmelsene sikrer at ikke passasjen mellom sjøen og sjøboden blir smalere som følge av justert plassering av sjøbodene. Vi er enige i at dette er et grep som i noen grad ivaretar hensynet til allmennhetens ferdsel. Vi er også enige i at bredden på stien i seg selv er med på å sikre dette. Vi påpeker i denne sammenheng også at det ikke foreligger noen sterk fraråding fra hverken Fylkeskommunen eller Statsforvalteren ved miljøvernavdelingen på dette punkt, men kun faglige råd. Samlet er det derfor likevel vårt syn at kommunens vedtak i tilstrekkelig grad har vurdert de ulike hensynene som gjør seg gjeldende.

² Se spesialmerkningen til pbl. § 12-3 tredje ledd i Ot.prp. nr. 32 (2007-2008)

³ Se uttalelse fra Sivilombudet i sak 2012/640

Forholdet til daværende Fylkesmannens vedtak av 04.07.2019

Vi oppfatter videre klagen slik at det anføres å være en saksbehandlingsfeil at kommunen i liten grad har forholdt seg til vedtaket av 04.07.2019, hvor kommunens vedtak om dispensasjon og tillatelse ble opphevet. Det anføres at kommunen ikke har foretatt vurderinger som det i vedtaket henvises til at må foretas, om at det gjelder et byggeforbud i området, og at ulike hensyn og interesser må vurderes i en helhetlig sammenheng med dette som utgangspunkt. Utførte arbeider anføres også å være langt mer omfattende enn nødvendig for opparbeidelse av båthavn. Videre forstår vi klager slik at han mener kommunen ikke har fulgt utgangspunktet om at et tiltak skal vurderes som om det ikke allerede er oppført, og at det dermed er tatt et feilaktig utgangspunkt for behandlingen av saken.

Det er ikke omtvistet at detaljreguleringen dels har preg av å være foreslått for å få gjennomført de ønskede og dels allerede gjennomførte tiltakene i området. Vårt vedtak om å oppheve kommunens dispensasjon og tillatelse har likevel ikke betydning for om kommunen kan vedta en reguleringsplan som åpner for tilsvarende tiltak. For en søknad om dispensasjon og byggetillatelse gjelder det helt andre regler enn for vedtakelsen av en reguleringsplan, og det er ikke nødvendig å vurdere om vilkårene for dispensasjon er oppfylt i en reguleringsprosess. En reguleringsprosess har derimot egne saksbehandlingsregler som må følges, som normalt medfører at man ser ønskede tiltak i en større sammenheng. En reguleringsprosess vil normalt også inneholde en langt bredere medvirkningsprosess enn hva en vanlig dispensasjonssak vil ha, og det er kommunestyret som til slutt vedtar planen.

Klager har særlig pekt på at det er foretatt store utsprengninger i området. Det er bl.a. vist til at kommunen har vektlagt at plasseringen av BUN3 er vist inne i et «innhukk», omtalt som «naturlig» av forslagsstiller, men hvor innhukket nettopp er et resultat av massive terrengarbeider/sprenging. Klager mener kommunen må gjøre vurderingene basert på området slik det var før sprenging/planering. Statsforvalteren er enig i at utgangspunktet ved en søknad om ettergodkjenning normalt er at tiltaket skal vurderes som om det ikke var utført. I saker hvor det er gjort irreversible terrenginngrep, som sprengning, vil det imidlertid ikke være mulig å tilbakeføre området slik det en gang var. Kommunens behandling av saken tyder etter vårt syn ikke på at kommunen har ment å gi forslagsstiller fordeler som følge av at tiltakene var ulovlige, og som det fremgår over følger planen i all hovedsak opp gjeldende områdeplan. Vi kan i en slik situasjon vanskelig se at det foreligger saksbehandlingsfeil ved at kommunen har tatt feil utgangspunkt for vurderingene som er gjort.

Vi bemerker for ordens skyld at det å vedta en detaljreguleringsplan hvor det åpnes for tiltak som er ulovlig oppført, ikke forhindrer kommunen fra følge opp overtredelsen ved å f.eks. legge overtredelsesgebyr etter reglene i pbl. § 32-8.

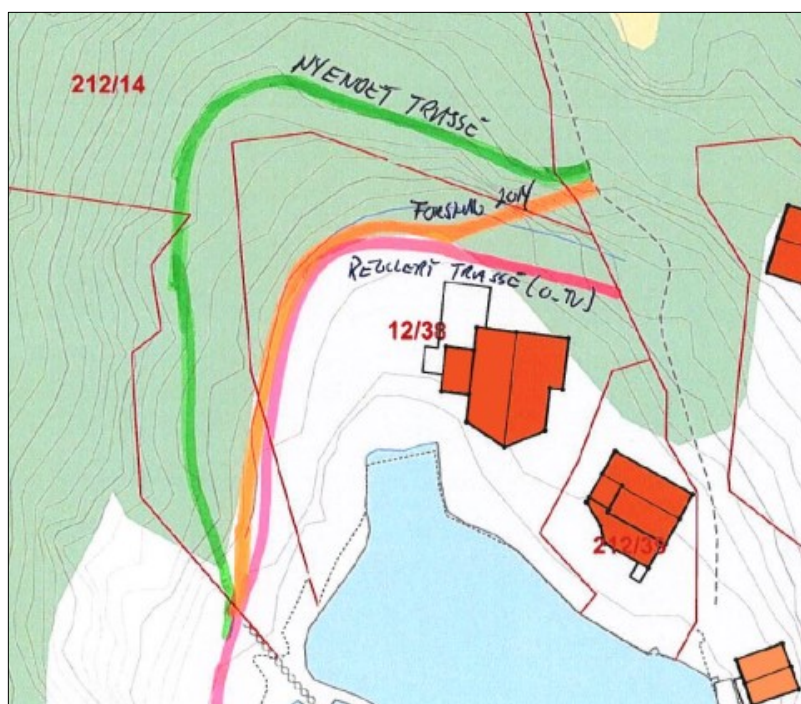
Vurdering av anførsler knyttet til innholdet i planen – herunder valg av trasé for sti

Når det gjelder det konkrete innholdet i planen, og herunder plassering og utforming av bebyggelse, valget av trasé for sti m.v., er utgangspunktet at det i planprosessen skal foretas brede planmessige vurderinger av hvilken utnyttning av området som totalt sett regnes som mest tjenlig. Denne avgjørelsen, som må baseres på lokalkunnskap, vil være av skjønnsmessig karakter. Av dette følger at en plan vil kunne være til ulempe for noen uten at dette er til hinder for at planen godkjennes. Myndigheten til å foreta disse avveiningene er lagt til kommunestyret, og Statsforvalteren må som nevnt legge stor vekt på det kommunale selvstyret ved prøving av dette skjønnnet. Det innebærer at Statsforvalteren som klageinstans har begrenset mulighet og myndighet til å overstyre kommunens valg av løsninger.

Som nevnt over er det også slik at vår mulighet til å gjøre endringer i en vedtatt reguleringsplan er begrenset, og vi kan ikke selv endre innholdet i planen, men vi må evt. forsøke å få kommunen til selv å velge en annen løsning. Ut fra en relativt fersk uttalelse fra Sivilombudet, legger vi til grunn at terskelen for at Statsforvalteren som klageinstans skal be kommunen om å endre innholdet i planen er høy, og at dette i all hovedsak vil være aktuelt der planen strider mot nasjonale interesser, regional plan eller kommuneplanens arealdel.⁴ Vi viser til at Sivilombudet i denne saken uttalte at Statsforvalterens kompetanse som klageinstans når det gjelder innholdet i en reguleringsplan, må ses i sammenheng med bestemmelsene om innsigelser i loven. I lys av departementet bare kan oppheve hele eller deler av planen eller gjøre endringer der den *strider mot nasjonale interesser eller regional plan, eller mot kommuneplanens arealdel*, jf. pbl. § 12-3 tredje ledd, legger vi til grunn at samme terskel gjelder for vår behandling av klager over innholdet i en vedtatt plan.

I denne saken er det særlig valget av trasé for sti som klager ønsker at tas ut eller endre. Det går i dag en sti over eiendommen som samsvarer med regulert sti. Stien over eiendommen har sin bakgrunn i at det ble satt vilkår om opparbeiding av sti i forbindelse med at det ble gitt tillatelse til erstatningshytte og anneks på klagers eiendom i 2014. Eksisterende sti er ikke omsøkt. Kommunen forslø i saken fra 2014 en plassering av stien i utkant av klagers hage, men hvor siste del var relativt bratt. Klager opparbeidet ikke denne delen av stien, men lot allmennheten benytte plenen over egen hage. Bruken av stien var begrenset på denne tiden. Etter at det ble bygget bryggeanlegg m.m. på gnr. 212 bnr. 1, og med tilrettelegging gjennom detaljreguleringsplanen for etablering av sjøboder, gapahuk, badestrand m.v., legges det opp til en betydelig økning i bruken av området. I sommermånedene passerer daglig 10-30 personer plenen til klager, noe som er til stor sjenanse. Vi hitsetter følgende illustrasjon fra klagen:

Klagers forslag til plassering med grønn strek, oransje strek er forslag fra saken i 2014, mens rosa strek viser regulert trasé.

⁴ Se Sivilombudets uttalelse i sak 2023/5626 pkt. 3, se særlig avsnitt 38-39

Statsforvalteren har forståelse for at klager opplever trafikken over egen eiendom som en belastning, og vi ser at en gjennomføring av detaljreguleringsplanen også vil kunne øke trafikken. Vi kan likevel vanskelig se at dette er forhold som kan sies å stride mot nasjonale interesser, og det foreligger heller ingen regional plan eller kommuneplan som valget av trasé strider mot. Vi ser da heller ikke at dette er en situasjon der det er naturlig for Statsforvalteren som klageinstans å be kommunen om å endre innholdet i planen.

Når det gjelder øvrige valg kommunen har foretatt, som å beholde BUN3 til tross for faglige råd i saken samt å åpne for bruksendring av eksisterende sjøbod i planområdet, vil vi bemerke at både Fylkeskommunen og Statsforvalteren ved miljøvernavdelingen hadde innsigelseskompetanse i saken.⁵ Denne kompetansen er ikke brukt i saken, og det fremkommer heller ikke av uttalelsene at planen har vesentlige virkninger for eller strider mot nasjonale interesser, og heller ikke mot vesentlige regionale interesser på disse punktene.

Når dette er situasjonen, mener vi den nærmere avveiningen av kryssende interesser ligger innenfor det kommunale selvstyre, hvor kommunen har et nokså vidt handlingsrom. Vi har som nevnt forståelse for klagers synspunkt på plasseringen av trasé for sti, men som det fremgår av vurderingen over har vi kommet til at begrunnelsen for å vedta planen var tilstrekkelig og i tråd med forvaltningslovens krav. Vi ser heller ikke at det foreligger andre saksbehandlingsfeil i saken, og vi anser saken for å være godt nok opplyst til at kommunestyret hadde grunnlag for å fatte vedtaket. Det er også slik at kommunestyret gjennom hele prosessen har vært godt kjent med både klagers og relevante fagmyndigheters syn på innholdet i planen, inkludert klagers ønsker vedr. stien. Til tross for dette har kommunestyret valgt å vedta planen med valgte trasé. Ut fra dokumentene i saken er det ikke holdepunkter for å fastslå at kommunens valg av løsning er basert på forhold som ikke er legitime å hensynta ved utarbeidelsen av en plan, og i en slik situasjon er kommunens reguleringsskjønn i hovedsak en avveining av lokale interesser.

Også klagers øvrige merknader er vurdert, uten at vi ser at disse kan føre frem. Vi har dermed kommet til at det ikke er grunnlag for å ta klagen til følge. Kommunens reguleringsvedtak opprettholdes. Det betyr at advokat Frank Johansen på vegne av Roar og Fritz Aanensen ikke har fått medhold i sin klage.

Statsforvalterens vedtak

Kommunestyrets vedtak av 29.02.2024 om detaljreguleringsplan for del av gnr. 212 bnr. 1, 14 og 38 – Sørstranda, Langøy Midtre opprettholdes under henvisning til begrunnelsen over. Klagen tas ikke til følge.

Statsforvalterens vedtak i klagesaken kan ikke påklages til overordnet forvaltningsorgan, jfr. fvl. § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Toril Smith Konradsen (e.f.)
seniorrådgiver
Seksjon justis og kommuneøkonomi

Malin Lorentzen-Lund
seniorrådgiver

⁵ Vedlegg til rundskriv H-2/14, Retningslinjer for innsigelse i plansaker etter plan- og bygningsloven

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg:

Kopi til:

FARSUNDADVOKATENE AS
Ingvild Theodorsen Dahl
Sigrid Theodorsen Langøy
Gunhild T Moltubak
Roar Aanensen
LY ARKITEKTER AS
Fritz Aanensen

Postboks 300
Storasletto 28
Lyngneset 36
Garvargata 9
Åveslandsveien 25
Postboks 151
Lyngdalsveien 230

4554	FARSUND
5411	Stord
5410	Sagvåg
6150	Ørsta
4580	Lyngdal
4662	KRISTIANSAND S
4550	Farsund